

در دوازدهمین سالگرد درگذشت احمد شاملو
یاد شاعر بزرگ ایران و جهان را گرامی می‌داریم

کانون نویسندگان ایران

نه عادلانه نه زیبا بود
جهان
پیش از آن که ما به صحنه برآییم.
به عدل دست ناپافته اندیشیدیم
و زیبایی
در وجود آمد.

دوم مردادماه سالگرد درگذشت شاعر بزرگی است که اکنون بیش از هر زمان دیگر حضور زنده‌ی او را حس می‌کنیم؛ شاعر بزرگی که همه‌ی هستی شعری خود را وثیقه‌ی کار شاعرانه‌ی سترگی کرد که به نیروی تخیل خلاق و گره‌خوردگی عاطفی قدرت معنوی و خواست آزادی، جهانی آفرید که در آن نشانی از نفرت و دیگرگشی و نابرابری نیست، جهانی چنان دل‌انگیز و رعنا که شایسته‌ی آزادترین انسان است؛ شاعری بزرگ که در همه‌ی عمر نه از تلخی و گزندگی واقعیت گریخت و نه به یوغ بندگی واقعیت گردن نهاد.

هنگامی که تخیل شاعرانه‌اش بال گسترد و به اوج‌ها پرکشید، گردن‌فراز و مغرور، بر "سرنوشت" انسان تسخر زد، چرا که انسان شعر او که به "هیئت ما" زاده شد، سرگذشت خود را خود رقم زد؛ به هیئت آن "غول زیبا" که شاعر با باور بی‌گمان به تبار جلیل انسان آزاد به بازآفرینی او برخاسته بود؛ غول زیبایی که نمی‌خواست ". . . منظر جهان را / تنها از رخنه‌ی تنگ‌چشمی / حصار شرارت . . ." بنگرد. انسانی که بر شك و هر آنچه امید و یقین به رهایی را جز سرابی وهم‌ناک نمی‌دید، می‌شورید. غول زیبایی که شاید در برابر نیروهای سیاهی و تباهی از پا درآید اما هرگز شکست نمی‌شناسد و گویی سیّاله‌ی آتش‌ناک خشم و خروشی که در رگ و پوست او دویده است جز با زیبایی و عشق و حقیقت و عدل آرام نمی‌گیرد.

چنین بود "بامداد" ما، این سرودخوان آزادی!

در دوازدهمین سالگرد درگذشت احمد شاملو، یاران و دوستداران‌اش در عصر روز ۲۲ مرداد بر سر مزار او یادش را گرامی می‌دارند.

کانون نویسندگان ایران

۳۰ تیرماه ۱۳۹۰